

31 Οκτωβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΣΙΑΡΤΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ, Φ/ΔΙ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 61/89)

Τελωνειακοί Δασμοί και Φόροι Καταναλώσεως — Μηχανοκίνητα οχήματα — Εισαγωγή υπό Κυπρίων, που επανέρχονται μετά από εγκατάσταση στο εξωτερικό — Πότε και υπό ποιες προϋποθέσεις η εισαγωγή απαλλάσσεται από τον εισαγωγικό δασμό — Το άρθρο 11(4)(γ) του Περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου 58/1988 — “Μόνιμος εγκατάστασις” — Σχετικό το αν η ξένη χώρα είχε παραχωρήσει άδεια μόνιμης εγκατάστασης ή απλώς παραχωρούσε άδειες προσωρινής διαμονής.

5

Ο Αιτών προσβάλλει απόφαση, με την οποίαν απορρίφθηκε αίτημά του για αδασμολόγητη εισαγωγή αυτοκινήτου δυνάμει της πιο πάνω προσδιοριζομένης νομοθετικής διατάξεως.

10

Ο Αιτών μετέβη στην Αγγλία το 1975, αλλά μέχρι το 1982 η χώρα αυτή παραχωρούσε σ' αυτόν προσωρινές άδειες διαμονής, με όρο να μην εργάζεται. Το 1982 έλαβε άδεια παραμονής απεριόριστης διάρκειας. Το 1988 επέστρεψε στην Κύπρο.

15

Η Αίτησή του για αδασμολόγητη εισαγωγή αυτοκινήτου απορρίφθηκε, επειδή δεν είχε συμπληρώσει δεκαετή περίοδο “μόνιμου εγκαταστάσεως”.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε την απόφαση ορθή και απέρριψε την Αίτηση Ακυρώσεως.

5

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10

Matsas v. Republic (1985) 3 C.L.R. 54,

Michael v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2067,

15

Mavronichis v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2301,

Ioannou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1263,

Ellina v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2651,

20

Schinis v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2692.

Προσφυγή.

25

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Τμήματος Τελωνείων με την οποία το αίτημα του αιτητή για εισαγωγή αδασμολογήτου οχήματος δεν ενεκρίθη.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

30

Μ. Ραφτόπουλος, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για τους Καθ' ων η αίτηση.

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ζητά τις πιο κάτω θεραπείες:

35

“Α. Δήλωση του δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία κοινοποιήθηκε στον αιτητή στις 3.12.88 και με την οποία αυτοί αρνήθηκαν να εγκρίνουν το αίτημά του για εισαγωγή αδασμολογήτου μεταχειρισμένου οχήματος όπως η σχετική αίτησή του είναι άκυρη και/ή παράνομη και/ή στερημένη οιοδήποτε εννόμου αποτελέσματος.

40

Β. Δήλωση του δικαστηρίου ότι ο αιτητής πληροί τις προϋποθέσεις και δικαιούται σε εισαγωγή οχήματος ατελώς και πως ότι παραλείφθηκε από τους καθ' ων η αίτηση θα πρέπει να εκτελεσθεί.”

5

Ο αιτητής που είναι από την Κώμη Κεπήρ της Επαρχίας Αμμοχώστου, μετά την Τουρκική εισβολή προσφυγοποιήθηκε και μαζί με την οικογένειά του για μεγάλο χρονικό διάστημα διέμεναν σε αντίσκηνα. Το 1975 μετέβη οικογενειακώς, με τη σύζυγό του και τα δύο ανήλικα παιδιά του στην Αγγλία τα οποία και παντρεύτηκαν και συνεχίζουν να παραμένουν εκεί.

10

Εκεί μετά από παραμονή και εργασία όπως ο ίδιος ισχυρίζεται πέραν των δέκα ετών επαναπατρίστηκε την 22 Μαΐου 1988, με τη γυναίκα του μόνο. Έφερε δε μαζί του και το μεταχειρισμένο αυτοκίνητο που είχε από το 1984.

15

Στις 20 Σεπτεμβρίου 1988 υπέβαλε αίτηση (Παράρτημα 1) στο Διευθυντή του Τμήματος Τελωνείων για ατελή εισαγωγή στη Δημοκρατία ενός αυτοκινήτου τύπου MERCEDES 230E. Η αίτηση υποβλήθηκε με βάση τις διατάξεις του άρθρου 11(4)(γ) του περί Τελωνειακών Δασμών και Φόρων Καταναλώσεως Νόμου 1988 (Νόμος Αρ. 58 του 1988), που θα αναφέρεται πιο κάτω σαν ο Νόμος, και σ' αυτή ο αιτητής ισχυριζόταν ότι επέστρεψε και εγκαταστάθηκε μόνιμα στη Δημοκρατία στις 22 Μαΐου 1988, ύστερα από μόνιμη εγκατάσταση στην Αγγλία για συνεχή περίοδο μεγαλύτερη των δέκα χρόνων, δηλαδή από τις 8 Μαρτίου 1975.

20

25

Κατά την εξέταση της αίτησης από τους αρμόδιους λειτουργούς διαπιστώθηκε από τα διαβατήρια του αιτητή ότι μέχρι τις 28 Ιουλίου 1982 οι Αγγλικές αρχές δεν επέτρεπαν σ' αυτόν μόνιμη εγκατάσταση στην Αγγλία αλλά του παραχωρούσαν άδεια παραμονής για συγκεκριμένη χρονική περίοδο (η οποία έληγε και ανανεώνετο) υπό τον όρο ότι δεν θα εργάζετο στη χώρα αυτή. Οι περιορισμοί αυτοί τερματίστηκαν στις 28 Ιουλίου 1982 οπότε και του παραχωρήθηκε άδεια παραμονής απεριόριστης διάρκειας.

30

35

Με βάση τα πιο πάνω γεγονότα οι καθ' ων η αίτηση κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η παραμονή του αιτητή στην Αγγλία από την ημερομηνία της μετάβασής του μέχρι τις 28

40

5 Ιουλίου 1982, δεν αποτελούσε μόνιμη εγκατάστασή του στο εξωτερικό όπως προβλέπεται στο Άρθρο 11(4)(γ) του Νόμου. Για το λόγο αυτό κρίθηκε ότι ο αιτητής δεν συμπλήρωσε την απαιτούμενη από το Νόμο δεκαετή μόνιμη εγκατάσταση στο

10 5 εξωτερικό και η αίτησή του απορρίφθηκε. Η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή ημερομηνίας 3 Δεκεμβρίου 1988, (Παράρτημα 2), και ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

15 10 Ο αιτητής στην αγόρευσή του ισχυρίζεται ότι παράλληλα έκαμε αίτηση για ατελή εισαγωγή του οχήματός του κάτω από το άρθρο 11(4)(β) του Νόμου την οποία και πάλι απέρριψαν με την επιστολή τους ημερομηνίας 24 Ιανουαρίου 1989 (Παράρτημα 6).

20 15 Έστω και αν όντως ο αιτητής είχε υποβάλει τέτοια αίτηση, θεωρώ ότι δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσης προσφυγής μια και αυτή στρέφεται μόνο εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, ημερομηνίας 3 Δεκεμβρίου 1988 (Παράρτημα 2).

25 20 Ας σημειωθεί ότι η πιο πάνω επιστολή που στάλθηκε συστημένη, φέρει ημερομηνία 24 Ιανουαρίου 1989, την ίδια μέρα δηλαδή που καταχωρήθηκε και η παρούσα προσφυγή.

25 25 Η σχετική νομοθετική διάταξη είναι η ακόλουθη:

“

30 (4) τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος άρθρου ως και οιασδήποτε ετέρας διατάξεως οπουδήποτε διαλαμβανόμενης και αφορώσης εις την ατελή εισαγωγικήν εμπορευμάτων, ωσαύτως απαλλάττονται του εισαγωγικού δασμού ή και φόρου καταναλώσεως υπό τους ακόλουθους όρους και προϋποθέσεις:-

35 (α)

(β)

40 (γ) μηχανοκίνητα οδικά οχήματα Κλάσεων 3703 21-24, 8703 31-33 και 8703 90 εισαγόμενα υπό ή διά λογαριασμόν Κυπρίων οι οποίοι κατόπιν μονίμου εγκαταστάσεως εις το εξωτερικόν διά την συνεχή περίοδον των τελευταίων δέκα τουλάχιστον ετών προ της επανόδου των διά μόνι-

μον επανεγκατάστασιν εν τη Δημοκρατία, νοουμένου ότι η εισαγωγή γίνεται εντός ενός έτους από της αφίξεώς των εν τη Δημοκρατία δι' επανεγκατάστασιν.”

Η ερμηνεία της φράσης “μόνιμη εγκατάσταση” είχε απασχολήσει το Δικαστήριο στο παρελθόν. (Βλέπε *Matsas v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 54· *Michael v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2067· *Mavronichis v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 2301).

Στην υπόθεση *Ioannou v. The Republic* (1986) 3 C.L.R 1263 στη σελίδα 1266 αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

“The question that must be answered is whether 10 years stay in a foreign country immediately qualifies the stayer as a permanent settler in that country for the purposes of the Order. I think not. The concept of permanent settlement is not tied to the length of stay but to the element of permanence associated with physical stay. If the legislature intended to make length of stay the sole criterion for exemption, it was wholly unnecessary to make any reference to permanent settlement.”

Το γεγονός κατά πόσον ένα άτομο ήταν “μόνιμα εγκατεστημένο” στο εξωτερικό αναμφίβολα εξαρτάται πάντοτε από τα γεγονότα της κάθε περίπτωσης. Άμεση σχέση έχει αν η χώρα στην οποία ο αιτητής ισχυρίζεται ότι ήταν μόνιμα εγκατεστημένος του είχε επιτρέψει να εγκατασταθεί μόνιμα ή του είχε παραχωρήσει απλώς προσωρινή άδεια παραμονής με όρους. (Βλέπε *Rebecca Ellina v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 2651).

“No doubt the determination of what constitutes ‘permanent settlement’ depends on the facts of each case and a relevant consideration is whether the country in which the person claims to have settled permanently has allowed that person to remain therein as a permanent resident or whether such country has granted only a temporary permit under conditions.”

(Βλέπε επίσης *Theodoros Schinis v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 2692).

5 Στην προκειμένη περίπτωση εφόσον η παραμονή του αιτητή στην Αγγλία μέχρι τις 28 Ιουλίου 1982 ήταν με όρους τους οποίους επέβαλαν σ' αυτόν οι Βρετανικές αρχές, η παραμονή του αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μόνιμη. Ο ισχυρισμός του ότι η πρόθεσή του ήταν εξ αρχής να εγκατασταθεί μόνιμα στην Αγγλία δεν μπορεί να μεταβάλει την προσωρινότητα που του επέβαλαν οι Αρχές εκεί, ούτε και το γεγονός ότι, όπως ισχυρίζεται, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής εργάζετο, μια και πρόκειται για παράνομη ενέργειά του, σύμφωνα με τους όρους της άδειας παραμονής του εκεί.

10 Θεωρώ λοιπόν ότι ορθά οι καθ' ων η αίτηση απέρριψαν το αίτημά του.

15 Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Κάτω από τις περιστάσεις δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

20 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*